

[Hanne Budtz.]

indfører en ny aldersgrænse, en grænse for 12-årige, vil der komme betydelig flere film, som kan ses af dem mellem 12 og 16 år, og jeg vil tro, at en film, som den i øjeblikket meget sete „Nonnen“ ville være en af dem, som ville være gået forbi censurgrænsen på 16 år, men som det måske kunne være rimeligt at forbyde for børn under 12 år.

Der er også det ved en aldersgrænse på 12 år, at børn under 12 år er man bedre i stand til at kontrollere. I hvert fald er der en vis formodning for, at forældrene i højere grad kontrollerer, hvad deres børn under 12 år ser af film. Desuden har man oven i købet somme tider været i den situation, at der har været vist film, som netop var børnefilm, men som slet ikke var egnet til det. Jeg tænker her på en tegnefilm som „Alice i eventyrland“, som mange børn ligefrem er bange for at se.

Det ærede medlem hr. Hartling talte om, at man også kunne tænke sig en vejledning i form af, at man betegnede en film som „velegnet for børn“. Jeg kan ikke lade være med at nævne, at radioen i kvindernes eftermiddagsprogram en gang om måneden bringer en oversigt over de film, som netop er velegnede for børn, bedømmer de nyeste fremkomne film og i virkeligheden giver gode råd til forældrene.

Vi har alle sammen hørt det argument, at når der nu vises så mange film i fjernsynet, er aldersgrænser i det hele taget overflødige. Jeg er nu ikke enig heri, for man må stadig væk gå ud fra, at forældre tager det ansvar, de har over for deres børn, alvorligt. Jeg mener, at her har hjemmet et ansvar, og det må hjemmet tage sig af, og det må vi have tillid til i de fleste tilfælde varetages.

Censur — af den her omhandlede art — er altså efter vor opfattelse en nødvendighed.

Den højtærede justitsminister har sikkert kunnet tænke sig, at jeg ikke kunne tale om dette emne uden at tale om selve bevillingssystemet, som dette lille afsnit af loven er en del af. Man har så tit talt om, at selve bevillingssystemet gav en kvalitetskontrol. Jeg tror, at man efterhånden har fået slået fast, at det har ikke noget med kvalitetskontrol at gøre, om vi i biograf-

verdenen har et bevillingssystem eller ej; det er netop så ofte blevet fremhævet af den høje regering, eller måske er det kun af den højtærede justitsminister. Fra venstres og de konservatives side har vi flere gange stillet forslag om at få bevillingssystemet ophævet, ganske vist uden resultat. Vi har nok tidligere hørt visse liberale synspunkter fra de to små regeringspartier, men vi har for tiden ikke tillid til, at det kan nytte noget som helst at fremkomme med et forslag om bevillingssystemets ophævelse, for selv om der kunne være ønske om det i de små regeringspartier, har vi set så mange eksempler på, at disse synspunkter får de ikke mere frem. De værn for bevillingssystemet, som tidligere udgjordes af argumenter som filmskvaliteten og byggesituationen, må i hvert fald være faldet bort. Hertil kommer så det ofte nævnte argument, at fjernsynet viser film, hele fjernsynets vækst. Efterhånden som fjernsyn mere og mere bliver hver mands eje og fjernsynet viser de mange film, så må vel selv den højtærede justitsminister erkende, at der fra statskoncessioneret side er påført bevillingshaverne en sådan konkurrence, at hele bevillingssystemet er ved at være en narresut. Jeg synes faktisk, at den højtærede justitsminister sammen med den højtærede undervisningsminister skulle blive enige om i fællesskab at foreslå bevillingssystemet ophævet, så vil oppositionen vise sin velvilje dertil.

Jeg vil tilføje, at mit parti gerne ser, at det foreliggende lovforslag behandles i et udvalg, fordi der trods alt er en del andre synspunkter, som jeg synes bør have lejlighed til at komme frem.

Baunsgaard: Jeg kan på det radikale venstres vegne tilsige støtte til den lempelse i censurbestemmelserne, som den højtærede justitsminister her har stillet forslag om. Jeg kan føje til, at jeg tror, at jeg har den allerhøjeste sagkundskab bag mig i min støtte til den højtærede justitsministers forslag, idet jeg har en datter på 14 år. Hun har vel erkendt, at der kan være film, som hun måske ikke skal se, men hun har også sagt til mig: fordi de små under 12 år ikke kan tåle at se en cowboyfilm, er der ingen mening i, at jeg ikke må gå med dig hen og se den. Jeg har taget dette som en